

El pedestal de l'imperi

Avui voldria comparar dos llibres tangencialment relacionats amb Colom que acabo de llegir: l'un es "El pedestal de las estatuas" de Antonio Gala, l'altre es "El imperio español, de Colón a Magallanes" del famós hispanista Hugh Thomas, i si ho faig al mateix temps es perquè son dos llibres diametralment oposats, i que tracten del mateix període històric.

El de Antonio Gala, impressionantment bo i lúcid, explica l'història dels reis castellans, desde Juan II fins a Felip II (1406-1597) en forma de novel·la, estant el fil conductor un suposat informe de Antonio Perez, secretari d'estat del rei Felip, posteriorment caigut en desgràcia i perseguit.

El de Hugh Thomas, comença el 1491 i acaba el 1522. En el seu moment recolzat publicitàriament pels capitosts del PP i els seus publicistes mediàtics, es una autèntica estafa. Començant pel seu títol traduït "Rivers of Gold" en la versió original. Es una barbaritat recolzar un llibre que a la versió anglesa son "Rius d'or" (robats als americans, s'entén) i en canvi en la versió castellana es Imperial.

El de Antonio Gala te forma de novel·la, però denota que l'autor s'ha documentat abastament i no hi ha ni un sol argument falsejat, a excepció es clar del suposat informe que dona continuïtat al text. El de Thomas, pel contrari es documentadíssim i ple de dades (amb mes de 200 pàgines de notes, referències i apèndixs) que fan necessari tenir-lo, però l'autor, o no l'ha fet ell el llibre personalment i l'ha encarregat a un becari, o be es tracta d'un incompetent immens (o d'un autèntic malparit).

De entrada Gala ja ens parla de les malalties mentals de les dones Trastamares, degut segons l'autor a la consanguinitat familiar. Que Ferran tenia mes dret al tro de Castella que Isabel, al ésser descendent directe per via masculina de Juan I. Que les Capitulacions matrimonials dels catòlics només es refereixen a Castella, i que el lema "Tanto monta" no ho era dels reis sinó només de Ferran a Castella. Afirmar que l'expulsió dels jueus va ser una idea de la reina boja, histriònica, i de levitacions metafòriques i que costà a Castella 30 milions de ducats d'or (11.250 milions de morabatins, que comparats amb els 2 milions de morabatins que costà el primer viatge d'en Colom dona mesura de la magnitud del desastre), Que tot el govern Castellà, durant molts anys, estigué a expenses de les conspiracions dels Cardenals de Toledo, Ens fa caure en el detall que l'emperador Carles en comptes de 16 rebesavis, només en tenia sis, i que degut a això era poc menys que un "borderline" i que el seu fill, molt mes sonat espiritualment que la seva avia Isabel, feia col·lecció de relíquies, posseint-ne fins a 7.422 (dels quals dotze cossos sencers i cent-quaranta-quatre caps). Que l'utilització de menjar enverinat va ser una practica habitual d'aquets monarques per eliminar enemics o fins i tot parents. L'autor rebla : "Todo lo que se alaba de los Reyes Católicos es una broma histórica." (pag 74)

L'altre llibre, el del autor anglès, es una autèntica patranya xapussera plena d'errades i de mentides. Per començar ens recorda que "los catalanes lucharon en la batalla de las Navas de Tolosa al mando del rey de España", després ens parla de don Enrique el Navegante, com a Rey de Portugal. Parla de que els llibres sorgiren el 1450 amb l'invençió de l'impremta, com si abans no existissin. Que Alfons de la Cavalleria era tresorer d'Aragó. Que en Colom es dedicà a vendre sucre a Madeira, menys mal que a continuació ens informa que Madeira era una "tierra de muchas cañas", (i així ens fa

comprendre que en Colom era un excel·lent venedor, perquè anar a vendre sucre a un lloc amb moltes canyes es com vendre neveres als esquimals). Segons ell en pare de Filipa Muñiz era en Gil Ayres Muñiz.

Ens consola saber a través d'ell que l'expulsió dels jueus va ser “un desterrament deliberat dels intransigents”. Ens informa que en Colom va escriure que Cuba era major que Anglaterra i Irlanda, però segons l'autor en Colom “pensava que era el continent”. També que el pobre Colom havia de pagar 12000 morabatins l'any per haver estat el primer en veure terra americana. Ara entenem perquè va morir tant pobre, malgrat tants Majoratges i Testaments.

Menys mal que ens informa que els “jovenes hermanos” d'en Colom s'anomenaven Diego i Fernando, i que en Bartomeu Colom envià una nau a la península amb un carregament de “palo del Brasil”. Que Bartomeu Casaus va ser qui (posiblement) va celebrar el 1510 la primera missa a Amèrica.

Ens informa, menys mal, que Francisco de Bardi era el cunyat d'en Colom, casat amb Briolanza Munis. I que a La Espanyola existia una “màfia aragonesa”. Vesteix encara mes la famosa carta d'en Colom al Banc de Sant Jordi de Gènova fent-la acabar amb “...su corazón està siempre con ellos”.

Sobre en Perearias, a la pagina 388 ens diu que va ser educat a la cort dels Reis Catòlics, i en canvi a la 393 ens diu que l'any 1514 ja tenia mes seixanta anys. (un envelliment de 15 anys per pagina)

Tot el llibre d'en Thomas es ple de “presumiblemente”, “se supone”, “debió de”, “puede que”...etc.

Miquel Manubens

<http://xpofereis.blogspot.com/>

- Hugh Thomas, El imperio español, de Colón a Magallanes, 2003 ,Ed. Planeta ISBN 978-84-08-04951-7
- Antonio Gala, El pedestal de las estatuas, 2007, Ed Planeta ISBN 978-84-08-07145-7